

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oraă 6 cr. a treia-oraă 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la «Tipografia», soc. pe acțiuni

Osândă

— apostatului!

(=) Se știe. Congresul național bisericesc e supremul for al bisericii noastre gr.-or. Cei mai buni și cei mai aleși ai noștri sunt membrii lui. Cuvântul lui constituie expresia autoritativă și oficială a sentimentului public bisericesc profesat de Românii gr.-or. din țeară.

S'a hotărât. Majoritatea zdrobitoare — putem zice chiar *unanimitatea* — deputaților congresuali și-a rostit cuvântul, și-a adus în principiu osândă asupra acelei netrebnice fețe bisericești, care profanând sfintele lăcașuri și instituții creștine și vînzîndu-se dușmanilor jurați ai bisericii, s'a făcut vinovată de grava și deositoarea păcătuire a apostasiei. Cincizeci și cinci din șezecii de deputați prezenți la ședința de alaltăieri (conform procesului verbal), cu toată hotărîrea și în desconsiderarea propunerii de verificare și a influențarilor ce s'au încercat, drept că sub rafinate forme, — s'au pronunțat contra verificării apostatului.

Dar' nu votul acesta, în sine atât de vrednic, pe cât de natural, ci motivarea lui e aceea ce dă nota demnității și a bărbăției conștiente actului de respingere a verificării.

Eventuala disqualificare bisericească a păcătoșului, acest motiv covârșitor s'a rostit din partea contra-propunătorului, acest motiv grav s'a repetat și confirmat din partea unor fruntași membri ai congresului, acest motiv de nimicitor înțeles s'a acceptat, aproape unanim, în partea congresului.

Aici zace caracteristica situației.

Comisia de verificare, urmînd unei ușurătăți de judecată de cel mai vinovat colorit, s'a lăsat sedusă a trece cu vederea penibilul moment, singur determinant, al apostasiei, și basată pe argumentele, în acest cas ridicole, ale formalităților, a propus verificarea celui-ce din a sa vrere s'a lăpădat — în faptă — de principiile sfinte ale bisericii.

Se svonește, ba se aduce din unele părți chiar de scusă, că asupra membrilor comisiei s'ar fi exercitat înfrîuriri din cele mai înalte cercuri bisericești întru aducerea fatalei propuneri.

Ne lipsesc indicii sigure pentru a pute acredita fama, cu insistența convingerii statorite.

Dar' chiar de s'ar adevăra, ea n'ar constitui întru nimic o scusă pentru comisie, presupunînd pe membrii acesteia oameni cu judecată independentă, cari pun mai pe sus de toate considerațiile de interese proprii, marile interese ale bisericii, ale *moralei publice bisericești*. Ci s'ar reduce faptul la o desonestătoare slugărnicie pentru membrii comisiei, ear' pentru cei abusiivi de puterea lor arhiericească la o nevrednică manoperă de inghenunchiare a bisericii.

Au căutat cei-ce voiau să salveze cu ori-ce preț situația sdruncinată a necredinciosului, — fel și chip de prezentare falsă a lucrurilor pentru a storce votul de verificare.

Dar' ca de o stîncă de granit s'au isbit și sfărmat de tăria morală a congresului, toate aceste ilicite încercări de mistificare.

Zădarnic s'a spus, că cercetare disciplinară contra apostatului nu s'a pornit. S'a recunoscut, că cercetare contra lui există, la sinodul episcopesc, și aceasta a fost prea deajuns spre a lumina pe deputați, îndemnându-i la stralucită dovadă de solidaritate, când e vorba de chestiuni atât de momentose, pe cât de grave.

Căci nu n'a putut ascunde sau răsturna faptul pozitiv, că dacă cercetare disciplinară din partea consistorului metropolitan nu s'a pornit, s'a pornit cercetare din partea sinodului episcopesc, cu alte cuvinte cercetare canonică. Ear' o asemenea cercetare, vede ori-cine, e mult mai gravă și mai îngrijitoare

decît cea mai severă cercetare disciplinară.

Constatat odată, că Goldis József, prin intrarea necondiționată și ostentativă în șirurile partidei anti-creștinești dela guvern, s'a pus în conflict cu sentimentul public al întregii biserici, și special al bisericii noastre gr.-or., — o cercetare canonică împotriva lui nu poate ave, în definitiv de urmare, decît *disqualificarea lui bisericească*, sau altcum zis, *caterisirea lui*.

Și asupra constatărei apostasiei nu mai poate încăpă nici umbră de îndoială. În vorbirea-program ce a rostit și care s'a publicat oficios în foaia ungurească din Oradea-mare, apostatul s'a declarat *fără nici o rezervă aderent al partidei guvernamentale*, a preamărit principiile acestei partide, și ce e mai grav, a lăudat îndeosebi legile politice bisericești. Și toate acestea nici până azi nu s'au desmintit, barem o iotă, din partea lui Goldis.

Ei, se mai simte lipsa și a altor dovezi de vinovăție? Nu cuprinde purtarea aceasta a vicarului dela Oradea cea mai păcătoasă apostasie?!

Or, biserica noastră, în rînd cu alte biserici din țeară, nu s'a declarat ea, unanim și sîrbătorește, prin glasul maselor de credincioși ca și prin cuvîntul autorizat al arhierilor sei, contra păgănelor legi bisericești?!

Atunci, — ce rost ar mai ave o hesitare din partea celor competenți, când dovezi mai flagrante pentru apostasia lui Goldis nici că se pot închipui, necum produce!

Noi, și credem că împreună cu noi toți fii credincioși ai bisericii noastre, în prima linie deputații congresuali, numai o rezolvare corăspunzătoare intereselor mari ale bisericii o aflăm posibilă: *osîndirea apostatului!* Toate faptele, toate dovezile, și însuși votul de ținere în suspens a verificării, — pledează, logiceste, numai pentru acest chip de rezolvare a chestiei.

Ori-ce altă rezolvare, ori-cât de prudentă și subtilă, ar știrbi vaza bisericii noastre și ar periclita căt se poate mai desastroas morala publică bisericească.

Dimpotrivă, pedepsirea celui păcătos ar fi efluxul sentimentului public al credincioșilor români gr.-or. și ar statori pentru totdeauna și pentru toți, mic și mare, o pildă vie a urmărilor legate de asemenea păcătoșenii.

S'a procedat față de Gál Józsi și față de Szerb Gyuri cum au reclamat interesele bisericii, — de ce nu s'ar procede în același chip față de Goldis, care a păcătuit chiar în serviciu bisericesc fiind și încă într'o înaltă funcțiune, încredințat a conduce o mare turmă de credincioși, cu aspirații de a forma episcopie.

Ne pare grozav și gîndul, că sinodul episcopesc ar pute așchii hotărî decît așa. Căci altcum hotărînd, s'ar pune și el în conflict cu simțimentul public al bisericii noastre gr.-or.!

Sibiu, 20 Oct. n.

Meetingul național din Craiova.

Întrunirea de protestare din Craiova — după cum cetim în ziarele din București — a succedeste așteptare. Întrunirea s'a ținut în sala Barbu Ionescu, Duminecă în 5 Oct. c. v. la orele două d. a. Toată Craiova era în picioare. Entusiasmul era nedescriptibil. De președinte se aclamă profesorul Faur, ardelean de obârșie.

Au ținut discursuri frumoase și entusiaste domnii: Miculescu, Dr. Drăgescu, Tache Polcarat, Popovici, Gheorghiu, avocatul, Aurel Iliescu și M. Ciocăsan, deputat.

Di Miculescu și-a încheiat vorbirea frenetic aplaudat, zicînd că *dreptul de rezistență al Transilvănenilor va forma viitorul și sigurul lor triumf*.

Di Dr. Drăgescu a arătat mijloacele barbare, de cari uezază Ungurii contra Românilor ardeleni, ear' di Polcarat arată bărbăția, cu care luptă Transilvănenii în contra asupritorilor, domnii Gheorghiu și Iliescu s'au

ocupat cu chestia decorării lui Jeszenszky, osîndindu o în cuvinte aspre.

În sfîrșit di *At. Ciurea*, student, citește motiunea, prin care se protestă *contra falsei și tendențioasei interpretări ce presa maghiară a dat-o vizitei Regelui Carol la Budapesta*.

Motiunea s'a primit în mijlocul unor calde și entusiaste aclamațiuni.

Români acușați pentru dinasticism! Anul trecut, în spreseara zilei de încoronare a Maiestății Sale (7 Iunie n.) Românii din *Somcuta-mare*, inteligenți și țărani, au aranjat un frumos conduct cu torțe și au cântat între altele *imnul Monarhului* și „*Deșteaptă-te Române*”. Pentru aceasta — se știe — 17 fruntași au fost pedepsiți cu amende de bani; pe cuvînt, că ar fi demonstrat contra mileniului.

Dar' n'a fost de ajuns atîta. *Camara advocațională din Sătmar a pornit cercetare disciplinară contra a doi advocați români*, al căror nume îl retac foile ungurești, din cari luăm știrea.

Recursul dat la *Curie de numiții advocați a fost respins* zilele acestea.

Și astfel vom vedea, probabil, de două ori pedepsiți niște Români, a căror vină a fost a se fi arătat credincioși Monarhului.

O crimă aceasta, la — Unguri!

Nouă universitate în România.

„Epoca” vestește, că un grup de deputați Olteni vor propune în cameră un proiect de lege pentru *înființarea unei universități la Craiova*.

Dr. Weigand despre prietenia germano maghiară. Valorosul profesor și distinsul filoromân Dr. Gustav Weigand publică în marele ziar „Leipziger Neueste Nachrichten” un remarcabil articol despre prietenia maghiară. Tenorul articolului e, că „prietenia Ungurilor n'are nici o valoare pentru Germani”. Di Weigand amintește în articol și despre naționalitățile nemaghiare, ales despre noi Români, *pledând pentru îndreptățirea luptei noastre naționale*.

Măne vom da în întregime importantul articol al savantului german.

Întrunirea națională — din Ploiești.

— Raportul corespondentului nostru. —

— 6 Octomvrie v.

Încă un pas îmbucurător făcut pentru frații Români transilvăneni; încă o învingere morală strălucită în chestia noastră națională.

Ploieștenii, tradiționali devotamentului sfînt cu care au servit românismului de pretutindenea, precum în trecut așa și de astădată au dat dovezile cele mai mari și mai evidente, că atunci când vorbă este a face ceva ispravă în chestia națională, neîntrecuți rămîn în totdeauna, cum au fost...!

Impunătoarea și solemnă întrunire națională de ieri, convocată de comitetul național studențesc aici, și motiunea votată în mijlocul celor mai frenetice aplauze, probează până la cea din urmă literă adevărul aserțiunii mele de mai sus. Ploieștenii au fost în cuime!

Departă se fie dela mine și cea mai palidă umbră de suspiciune, că ași voi doar' să duc cetățenilor Ploieșteni elogi exagerate, pe conta celorlalte cetăți ale României libere. Așa ceva nici prin gînd nu-mi trece.

Ca corespondent conștiențios, descrierea lucrurilor în adevărata lor colorare, 'mi-a fost și 'mi va fi cea mai plăcută și mai de căpetenie datoriță; datorița ce mai ales, 'mi-se impune strict în chestia națională, de a nu mă lăsa influențat nici de persoane, nici de partide, nici de ospitalitate ca să scriu lucruri false și să deștept nădejdi deșerte.

Și se nu mi-se obiecționeze, că în rapoartele mele eu vîd numai tot partea cea mai bună. Sînt obiectiv mai pe sus de toate! Eată unele amănunte ce pot să v-le adresez ca unul ce părtaş am fost cu trup și suflet la întrunirea de ieri:

Plecarea din București.

La orele 11 și 40 minute a. m. delegațiunea studențescă ce să compunea din domnii: *George Tamara, V. Dumitrescu-Brîdă, și T. Axente*, ca membri ai comitetului studențesc, precum și din dnii studenți: *N. Simionescu, Al. Antimireanu, Septimiu B. Murășanu, N. Boca, G. Gheorghiu, R. Fischer, N. Părvulescu, M. Bunesu și Ulvianu* împreună cu un frumos număr de cetățeni din capitala României, între aplauzele și urările de bine ale Bucureștenilor ce să adău la gara de nord, să urcă în vagoane, ca plecînd cu tot focal entuziasmului tineresc și călăuziți de celea mai frumoase nădejdi de isbîndă — să ajungă acolo unde datorița de român și frate-i cheamă: la întrunirea națională din Ploiești!

La gara Ploiești.

La o oră și 20 minute trenul ajunge la Ploiești în gară; se oprește.

Studentul S. B. *Murășanu* desfășură steagul universitarilor, — steagul albastru dăruit de domnișoarele române din Transilvania și lăsându-l malestos se fâlăie în voia lui, scoborî treptele cupelului, și plecînd cu steaga-n fruntea deputațiunei studențești, e înțimpinat cu o salvă de „hura” și „trăiească”, la adresa ei. Pe când de altă parte două musici orășenești cântau așa de pîtrunzător, însuflețitor și de glorie aducătorul cântec național „Deșteaptă-te române”!

Peronul gării era ticsit de lume bărbăți, femei, tineri și bătrîni, elevii școalelor din Ploiești în corpore, și diferite societăți cu drapelule lor naționale — ne salută cu cea mai mare dragoste.

Di *Romanescu* are cuvînt — strigă o voce puternică. Se face tăcere, și toți își îndreaptă ochii spre un bărbat cu pîrl alb și barbă albă, bătrîn și totuși tînr — spre dl președinte al Ligei secția Ploiești: Di *Romanescu*, care începe în o blîndă voce a zice: „Ploieștenii totdeauna cu drag și cu deschise brațe au primit în mijlocul lor pe tinerii universitari, speranța viitorului și a țerii noastre. Dela aplicațiile, capacitatea și înțelepciunea lor va depinde odată soartea țerii acesteia. *Fericită să poate numi aceea țară, care are o tinerime ce să ști înrola cu alăta bărbăție în acțiuni mari, grele și serioase. Generația bătrîndă, care azi numără abia cîțiva reprezentanți a suferit mult, și mult a luptat ca să vîd lase această țară frumoasă și liberă. Idealul ei să-l aveți în vedere totdeauna. Azi noi abia mai însemnăm ceva; d-voastră: tinerimea, trebuie să ne luăți locul, și însuflețiți de faptele bătrînilor, să duceți opera mai departe, luptînd cu rezoluție și energie pe viitor pentru înfruparea aspirațiilor tuturor Românilor, ca să fiți vrednici de numele părinților voștri și de recunoștința și lauda generațiunii noastre. Tinerilor! bine a-ți venit în orasul nostru. Fiți bărbăți și înainte cu Dumnezeu”!*

Entusiaste aplauze acoperiră ultimele cuvinte ale oratorului, căruia îi răspunde în numele tinerimei universitare di *Tib. Axente*: Primirea ce ne-au făcut-o bravi cetățeni ai Ploieștilui, — leagănil liberalismului ne-a deobligat mult; știam de mult și nu ne în-doiam un minut de patriotismul d-voastră, atunci când ne-am decis ca să venim prima oră în cetatea d-voastră pentru-ca să manifestăm contra acelor ce stingerea noastră o vreau, și o doresc să fie cît mai apropiată. Dați-ne tot concursul d-voastre și noi ne vom ști face datoria!

Plecarea cortegiului.

După răspunsul di *Axente* se formează cortegiul, care a plecat în ordine spre oraș. În fruntea cortegiului care se înmulți în fiecare moment în mergerea noastră — erau mai multe plăcate purtate în bețe lungi de către doi elevi, și pe care erau scrise: *Jos Jeszenszky, călăul Românilor! Jos Ungurii, sugrumătorii neamului nostru! Trăiească neamul românesc unit. Deșteaptă-te române!* *Murim mai bine în luptă cu gloria deplină, decît să fim sclavi carăși în vechiul nost pămînt!*

Apoi urmau muzicile cari întonau alternativ: „Deșteaptă-te Române” și Marșilea — După muzică erau studenții cu stindardu-n frunte — jur în jur de el, apoi publicul, și chiar în urmă o altă muzică. În ordinea aceasta cortegiul era ceva imponent. Străbătînt bulevardul, făcî un ocol în jurul frumoasei statue a libertății ear' de aici s'a îndreptat spre localul liceului unde avea să se țină întrunirea.

Stradele Ploieștilor erau împodobite cu tricolori naționale. Totul era ceva sîrbătoreș, și demn de chestia națională!

Sala liceului.

Sala vechiului liceu deși una din cele mai mari săli ce le are orașul, în câteva minute s'a vîzut că era prea mică pentru publicul ce dorea să aibă înțrare. Cei mai mulți au rămas în curtea liceului și pe stradă...

Discursul dlui Romanescu.

La propunerea dlui Dobrescu să alege de președinte al întrunirii, Di *Ioan I. Romanescu*, care emoționat deschide întrunirea prin următoarele cuvinte:

„V'am chemat aici iubii cetățeni ca să vî arătați voința și sentimentele ce nutriți contra celui mai asupritor popor al neamului nostru.

În 8 veacuri de-arîndul potop-potop au năvălit ordele barbare asupra noastră, cari de cari mai sîlbatic, nimicind și pustiind tot ce le eșia în cale. Din toate acestea cei mai barbari au fost Hunii, apoi Maghiarii. — Acestia din urmă ca și Hunii, nu au cruțat, nici mama, nici copii, nici tată, au distrus tot ce e în calea lor au înțlnit, și se învaseleau ca tigrii când vedeau că curge sângele românesc. Cele mai mari și mai neînchipuite cruzimi ei le-au făcut.

Cruzimi în cari s'au perfecționat, cu cît sau civilizat mai mult, istoria ne-o dovedește asta. Pe Horia și Cloșca 'i-au tras pe roată.

— Anul 1848 nu e mai puțin caracterizat prin cruzimile lor, aduc un cas înainte: Ungurii au înucunjurat un sat românesc și 'i-au aprins. O femeie însărcinată a voit să fugă, dar' un ungur s'a repezit asupra ei, 'i-a despicat pîntecele, 'i-a luat și scos copilul în sulă și după-ce 'i-a fript, la pus la gura mamei sale ca să-l mînce. (oribil, sîlbatic!).

Anul trecut la Mehadia s'a repetat asemenea casuri. Pentru-că Românii acelu sat pretindeau dela pretor înălțurarea unui primar nedem, — el pretorul a demăndat gardarmilor cel însoțiau să puște în oameni. — 7 au rămas morți, 30 greu răniți — și ce e mai mult familiile lor rămase orfane — date în judecată și condamnate.

Ungurii când au venit aici ziceau că sînt fii pămîntului, dar' ei erau copii iadului.

Eată pe mîna ce fel de oameni au ajuns frații noștri.

Se protestăm cu mic și mare contra uneltirilor ungurești de prigonire contra fraților noștri, și să ne aliem la durerile fraților, ce plîngînd ne cer ajutorul nostru! (Bravo, trăiească.)

Discursul dlui George G. Tamara.

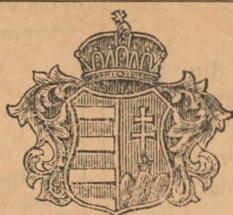
Sfîrșind di Romanescu, care deși plecat sub sarcina anilor, a ținut să vorbească așa de tinereste și românește, se dă cuvîntul unuia dintre cei mai zeloși și mai energici membri al comitetului naț. studențesc, simpaticului și seriosului *Tamara* — care e primit cu prelungate aplauze la tribună.

Veți pricepe emoțiunea mea — zice oratorul — după mișcătoarele și entusiastele cuvinte rostite de dl Romanescu.

— Când am fost însărcinat din partea comitetului național studențesc ca să 'i-au cuvîntul în aceasta măreată și unică în felul ei întrunire, mam simțit foarte onorat, — căci era vorbă, ca să represint tinerimea, și în numele ei să-mi ridic glasul meu — de protestare unit cu al vostru Românii din cetatea libertății — contra Ungurilor de veci dușmani de moarte ai naționalității noastre

Și cum nu m'aș simți onorat și mîndru — azi când vorbesc înaintea d-voastre în o chestie atît de vitală și sfîntă — și încă în Ploiești — când faprice se știe, că Ploieștii a fost cel dintăiu care s'a ridicat totdeauna în marile chestiuni naționale.

Unii oameni rîutăcieși spun, că laudele aduse Ploieștenilor, azi au ajuns o banalitate

Să se comandeze la colectorul principal din Budapesta numit prin direcțiunea loteriei de clase priv. r. ung. [2099] 3—11

Mészáros Miklós, Budapesta, Nador-utca 5,
cutia poștei nr. 237.

Losuri originale la clasa I. a

loteriei de clase priv. reg. ungare.

Depunere solidă, cumpătată, șanse mari.

Cel mai mare câștig eventual 1 milion coroane.

Tragerea clasei I. în 11 Noembrie 1897.

La comanda se trimite cu mandat pentru

los întreg	jumătate	pătrime	optime
fl. 6.—	3.—	1.50	—75

Liste de câștiguri apar în gazete. — Liste oficiale trimit fiecărui jucător 8 zile după tragere. — Planul oficios gratis.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călinarul Poporului

pe anul comun

1898.

Anul XIII.

SIBIU.

Editura și tiparul „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe poșta 25 cr.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe poșta 25 cr.

Cu șese ilustrațiuni!

Cuprinsul: Călinarul astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1897. — Genealogia domnitorilor europeni. — Poșta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrei. — Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — George Coșbuc (schiță literară): „Nunta Zamferei“, „Noi vrem pământ“, „Murșul și Oltul“ (povești din popor), „Numai una!“ (poesie), „Sălcia și plopul“ (legendă din popor), „Rugămintea din urmă“ (poesii) și alte „Poesii scurte“. — „Glume“. — „Măntuirea steagului“ (schiță istorică) de Petru Vancu. — „Ioan Orașu“ (schiță literară cu portret): „Poveștea unui om leneș“ și „Oltenii din Iași“, „Rostiri, zicători, cuvinte“. — Th. D. Speranță (schiță și două anecdote): „Mama Ungurului“, „Jidani și hoții“. — „George Pop de Băsești“ (biografie cu portret). — „Cât de lungă se fie ziua, tot vine noaptea“, de doamna Columb. — „Castelul din Carpați“ (schiță bibliografică) de Jules Verne. — „Revașul nostru“, cronică întâmplărilor de peste an, de Ioan Scurtu cu următoarele porure intercalate în text: „Iosif St. Șulufiu“, „Ioan Hannia“, „Dr. C. Lueger“. — „Economie: Despre dări și termine“, „Asigurarea contra focului și grindinei“, „Întinerirea pomilor“, „Povești“. — „Tirgurile din Ungaria și Transilvania“. — „Tirgurile din Bucovina“. — „Tirgurile (băciurile) principale din România“. — „Inserate“.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe poșta 25 cr.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrei baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressandt.

Publicațiune.

Dreptul de vânat pe teritoriul comunei Sadu se va exaranda pe calea licitațiunii publice în cancelaria comunală în 30 Octombrie st. n. 1897 la 10 ore înainte de amiază pe timp de 6 ani de zile începând cu 1 Ianuarie 1898.

Condițiunile de licitare se pot vedea în cancelaria comunală și înainte de licitare.

Sadu, în 13 Octombrie 1897.

Primăria comunală:

Cimpoca Ioan,
primar.

Popoviciu,
not.

La „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII

DE

EMIL BOUGAUD.

TRADUCERE DE

IACOB AFIN NICOLESCU.

Editor: Dr. E. DĂIANU.

Prețul 70 cr. (cu porto poștal 78 cr.)

Această carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitul Victor Mihály de Apșa printr-un circular special.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

însoțiri de consum, de vânzare, de vieri, de lăptări etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

lăfînțarea și conducerea de astfel de însoțiri

de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“.

(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto poștal 90 cr., recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ

de

Sava Popovici Barciuanu.

Edițiunea a cincea

revidată și completată

de

Dr. Danil Popovici-Barciuanu.

Această gramatică atât de bine întocmită, având la fine și un mic vocabular german-român costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Studii Literare

de

Teodor Raica,

profesor de liceu.

Cuprinzând:

O gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia prepoziției „de“

O carte de mare preț pentru toți profesorii, dascălii și cărturarii români.

Prețul numai 75 cr.

Se poate procura dela

Librăria „Tipografiei“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare:

Tabloul condamnaților

în

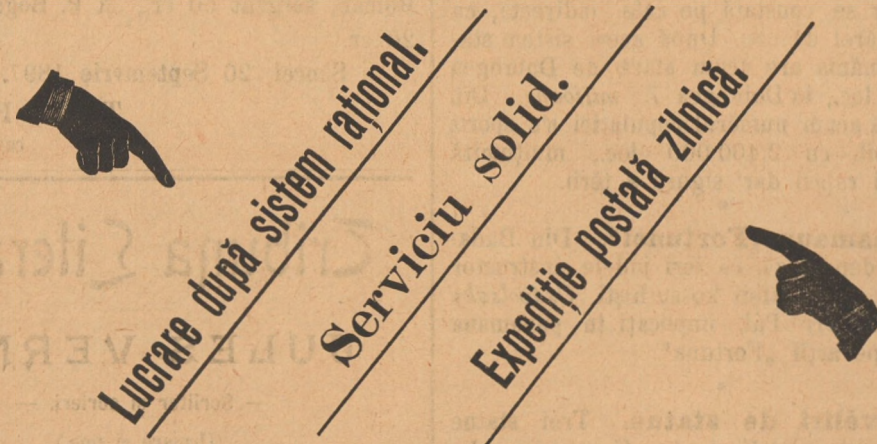
PROCESUL MEMORANDULUI.

Cu 3 fl.

Parfumăria Meltzer,

Strada Cisnădiei

(Edificiul comandei de corp).

Lucrate după sistem rațional.

Serviciu solid.

Expediție poștală zilnică.

Daniel Meltzer, junior,

fabrică de săpun și de lumini,

[2119] 2—5

Sibiu, Strada Gușteriții nr. 25.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile

profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen“, (Macedo-Români). Vol. I. „Land und Leute“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se interesează de frații săi. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă . . . fl. 6.20
- Vol. II. (Volkslitteratur), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă . . . fl. 5.—
2. „Vlach-Meglen“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4 ilustrațiuni, fototipie, costă . . . fl. 2.25
3. „Die Sprache der Olympe-Wallachen“, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă . . . fl. 1.85
4. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsca“, conținând lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor săi despre Români: „Primul raport“, (1894) de 157 pag. costă . . . fl. 1.85 „Al doilea raport“, (1895) de 224 pag. costă . . . 2.80 „Al treilea raport“, (1896) de 332 pag. costă . . . 3.80

Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Români inteligenți; celelalte se recomandă bărbatilor de specialitate. Toate sunt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tânăr“ de Aloisius Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de . . . 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscălescu“, narațiuni de Bolanden (45 pag.) . . . fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților. —

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Iubire“, *poesie* (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
- „Dan“, *roman*, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75
- „Dan“, *roman*, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. 64 cr.
- „Din goana vieții“, ediția III. (1895) fl. 1.75.
- „Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.
- „Icoane sterse“, *nuvele*, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.
- „Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

Cel mai nou volum de *nuvele*:

„În viltore“, *nuvele*, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adresează:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.